

عنوان مقاله:

بازپژوهی حيله شرعى در فقه اماميه و اهل سنت

محل انتشار:

فصلنامه جستارهای فقهی و اصولی، دوره 6، شماره 3 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسندگان:

طاهر علی محمدی - دانشیار فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه ایلام - ایران

حسین ناصری مقدم - استاد تمام فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه فردوسی مشهد - ایران

خلاصه مقاله:

جواز و حرمت برخی از حيله های شرعى، اجمالا مورد تصریح فقهای اماميه و اهل سنت قرار گرفته است. از آنجا عدم تعارض قوانین یک نظام حقوقی با اهداف و مقاصد آن، امری ضروری است، بررسی صحت و سقم حکم جواز حيله شرعى که موهم ناسازگاری میان آنها و اغراض شریعت است، اهمیت خاصی دارد. در این پژوهش، با تبیین و نقد دیدگاههای مختلف فقهای فریقین و ارزیابی ادله اقامه شده به دست آمده که بعضی از موارد جواز حيله، حيله شرعى نیستند، بلکه حيله لغوی یا صرف انتقال از یک حکم شرعى به حکم دیگر هستند و بر فرض نامگذاری تسامحی آنها به حيله شرعى، هیچگونه تعارضی با اغراض و اهداف شریعت ندارند. همچنین و برخی از مصادیقی که نامگذاری آنها به حیل شرعى صحیح است، به سبب وقوع در حرام واقعی یا مخالفت آنها با اهداف شرع یا به سبب اینکه باعث تغییر ماهیت موضوع حکم حرام نمی شوند، حرام اند.

کلمات کلیدی:

حيله شرعى، حيله لغوی، فرار از حرام، ارتکاب حرام، اهداف شریعت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1196207>

